

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 188/2020

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodl o žádosti J. J., nar. XY, bytem XY, s adresou datové schránky XY (dále jen „žadatel“), ze dne 1. 10. 2020, v řízení sp. zn. Zin 188/2020,

takto:

Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona, ve spojení s čl. 6 odst. 1 NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále také jako „nařízení“) a dále rovněž také v souladu se zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, se žádost částečně **odmítá** tak, že v kopii požadovaných rozhodnutí nebudou poskytnuty osobní údaje účastníků řízení a třetích osob v textech zmiňovaných.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel dne 1. 10. 2020 žádost o informace, která byla nadepsána „*Nejvyšší soud Oddělení dokumentace a analytiky judikatury ČR*“, v následujícím znění:

„Vážení, v souladu s ustanovením § 13 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů; tímto zdvořile žádám zdejší soud o poskytnutí všech meritorních rozhodnutí vydaných od roku 2016, ve kterých figuruje jako žalovaná společnost Raiffeisenbank a.s., IČ 49240901, se sídlem Hvězdova 1716/2b, Praha 4, PSČ 140 78. Požadované dokumenty prosím zašlete do datové schránky XY.“

Zcela na úvod povinný subjekt konstatuje, že projednávané podání vyhodnotil v souladu s Organizačním řádem Nejvyššího soudu (dostupný z níže uvedeného odkazu) i v souladu s vlastním označením i obsahem podání jako žádost o informaci podle informačního zákona, proto bylo toto podání zařazeno do rejstříku „Zin“ oddělení styku s veřejností Nejvyššího soudu. Podání tak nebylo (a ani nemohlo být) vyřizováno oddělením dokumentace a analytiky judikatury ČR, jemuž bylo původně adresováno.

Organizační řád Nejvyššího soudu ukládá jednoznačnou kompetenci vyřizování žádostí podle informačního zákona oddělení styku s veřejností, viz následující citace (zvýraznění doplněno):

„Oddíl 4 Oddělení styku s veřejností

§ 35 Vedoucí oddělení styku s veřejností

(1) Vedoucí oddělení styku s veřejností zejména:

c) plní úkoly vyplývající ze zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů,

d) je oprávněnou úřední osobou ve smyslu § 15 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vydává rozhodnutí podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, “

Organizační řád je dostupný z následujícího odkazu:

[http://www.nsoud.cz/judikatura/ns_web.nsf/0/0E2C3F662AD69D4BC125843C004CE6BC/\\$file/Organiza%C4%8Dn%C3%AD%20%C5%99%C3%A1d.pdf](http://www.nsoud.cz/judikatura/ns_web.nsf/0/0E2C3F662AD69D4BC125843C004CE6BC/$file/Organiza%C4%8Dn%C3%AD%20%C5%99%C3%A1d.pdf)

Povinný subjekt doplňuje, že respektuje volbu žadatelů, kteří mají plně ve svých rukou, jakým formálním rámcem se jejich podání bude řídit. Podatelé tak mají zpravidla na výběr, zda své podání učiní jako „obecný“ dotaz (či tzv. „prostou“ žádost o informace), nebo jako dotaz (žádost) formálně podřízený režimu informačního zákona.

Vzhledem k tomu, že režim informačního zákona dává žadatelům o informace obecně lepší podmínky a nástroje jak uplatnit právo na informace, poskytuje mu více opravných prostředků a určuje také konkrétní zákonné lhůty pro vyřízení, považuje povinný subjekt i z tohoto hlediska vůči žadatelům za vstřícnější vyřizovat podání, žadatelé označená jako žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., v agendě „Zin“, bez ohledu na skutečnost, že v určitých případech žádosti směřují k předsedovi či místopředsedovi Nejvyššího soudu, popř. je v žádosti o informace osloven konkrétní zaměstnanec či jiný funkcionář Nejvyššího soudu, nebo je žádost o informace adresována určitému úseku (oddělení) povinného subjektu (jako je tomu i v projednávané věci), nejspíše v mylném předpokladu, že daný funkcionář, zaměstnanec nebo určité oddělení vyřizuje takto podané žádosti o informace podle informačního zákona.

Tento chybný předpoklad nemůže nic změnit na „centrální“ příslušnosti oddělení styku s veřejností Nejvyššího soudu na vyřizování všech podání, která splňují náležitosti kladených na informační žádost.

Pokud se z obsahového hlediska jedná o žádost o informace podle informačního zákona, tedy jsou splněny zákonem vyjmenované náležitosti takové žádosti, je takové podání vyřizováno oddělením styku s veřejností Nejvyššího soudu jako informační žádost bez ohledu na skutečnost, jaké (další) osoby nebo oddělení Nejvyššího soudu jsou v textu podání osloveny či uvedeny. Výše uvedené samozřejmě nevylučuje, aby se řešitel (oddělení styku s veřejností) v konkrétním řízení obrátil na dotčenou osobu, již byla informační žádost původně směřována a jejíž vyjádření je pro vyřízení žádosti vhodné či dokonce nezbytné.

K výroku rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti“.

Problematicke zpracování osobních údajů se na národní úrovni věnuje § 5 a násl. zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů:

„Správce je oprávněn zpracovávat osobní údaje, pokud je to nezbytné pro splnění:

- a) povinnosti, která je správci uložena právním předpisem, nebo*
- b) úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen.“*

Podle čl. 4 odst. 1 nařízení se osobními údaji rozumí „veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby“.

Podle § 4 odst. 2 nařízení je zpracováním osobních údajů „jakákoliv operace nebo soubor operací s osobními údaji nebo soubory osobních údajů, který je prováděn pomocí či bez pomoci automatizovaných postupů, jako je shromáždění, zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení“.

Nejvyšší soud nemá v daném případě (projednávanou žádostí požadovaných rozhodnutí) od subjektů těchto údajů souhlas s předáním jiné osobě a ani nejsou splněny další podmínky stanovené čl. 6 odst. 1 nařízení, což poskytuje zákonný důvod pro částečné odmítnutí projednávané žádosti o poskytnutí informace v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona. Nejvyšší soud proto při vydání předkládaného rozhodnutí upřednostnil právo na ochranu osobnosti a osobních údajů účastníků řízení, popř. třetích osob, podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) nad právem na informace podle čl. 17 odst. 5 Listiny. Povinný subjekt má zároveň za to, že tímto rozhodnutím současně nijak výrazně neomezil obsah poskytované informace. S ohledem na výše uvedené povinný subjekt rozhodl výrokem předkládaného rozhodnutí tak, že žádost o poskytnutí informace v rozsahu osobních údajů účastníků a třetích osob zmiňovaných v rámci odůvodnění závěrů dovolacích řízení, v souladu s § 8a odst. 1 ve spojení s § 15 odst. 1 informačního zákona, částečně odmítl a poskytuje formou odkazu (viz dále) pouze pseudonymizované kopie požadovaných rozhodnutí, které byly zveřejněny na stránkách soudu www.nsoud.cz.

Poučení:

Proti rozhodnutí povinného subjektu o částečném odmítnutí žádosti lze podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, podat odvolání. Odvolání se podává u povinného subjektu do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Odkaz na zveřejněnou informaci podle § 6 odst. 1 informačního zákona

Podle § 6 odst. 1 informačního zákona „pokud žádost směřuje k poskytnutí zveřejněné informace, může povinný subjekt co nejdříve, nejpozději však do sedmi dnů, místo poskytnutí informace, sdělit žadateli údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace, zejména odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází“.

Povinný subjekt přístup k požadovaným informacím, s výjimkou těch informací, o jejichž částečném odmítnutí rozhodl výše uvedeným výrokem, žadateli umožňuje formou poskytnutí odkazů na jednotlivá poptávaná rozhodnutí. Tyto odkazy (resp. spisové značky dovolacích řízení) vložil do doprovodné přílohy. Použití dat z přílohy povede ke snadnému vyhledání již zveřejněných informací. Povinný subjekt jako návod pro žadatele připojuje i obsáhlé vysvětlující sdělení.

Dokument „Příloha Zin 188_2020“ obsahuje výpis všech soudních řízení zájmové právnické osoby u Nejvyššího soudu od roku 2015 do současnosti (povinným subjektem jsou tak informace poskytovány v širším časovém měřítku, než jak bylo požadováno v žádosti – jsou zahrnuta i dosud neukončená soudní řízení i řízení, k jejichž ukončení vydáním rozhodnutí došlo před rokem 2016). Nad rámec samotné žádosti povinný subjekt do poskytované přílohy zahrnul všechna řízení zájmové právnické osoby, tedy nejen ta, v nichž vystupuje na straně žalované, příčemž je u každého řízení uvedena „role v řízení“. Povinný subjekt je toho názoru, že tímto přístupem nijak neznevýhodnil či nezhoršil přístup k požadovaným informacím.

Povinný subjekt je současně toho názoru (shodně s níže citovanou odbornou literaturou), že není nutné v případě projednávané žádosti odkazovat pomocí hypertextového odkazu na každé jednotlivé rozhodnutí, které je předmětem žádosti, jako tomu jinak povinný subjekt zpravidla činí v případech, v nichž jsou požadovány maximálně jednotky rozhodnutí. Povinný subjekt zastává názor, že požadování jednotek rozhodnutí a desítek rozhodnutí (jako je tomu i v projednávaném případě) je natolik rozdílná situace, která plně odůvodňuje i rozdílný postup vypořádání uvedených požadavků. Nejedná se tak o nedůvodně rozdílný postup, který by byl v rozporu s § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu ve spojení s § 20 odst. 4 písm. a) informačního zákona, kdy tato odlišnost je způsobeno zcela rozdílným skutkovým základem projednávané věci.

Komentářová literatura konkrétně uvádí (důraz doplněn): „/.../ podmínkou využití odkazu podle § 6 odst. 1 musí být nejen možnost informaci vyhledat (**zjistit, kde se nachází**), ale též ji získat do sféry žadatele (**seznamit se s ní a uchovat ji žadatelem**). /.../ Proto obvykle plně postačí, pokud povinný subjekt v odkazu přesně specifikuje informaci (např. dokument, v němž je informace uvedena) a uvede přesně způsob jejího vyhledání. Zákon v tomto směru demonstrativně uvádí zřejmě nečastější odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází, v úvahu však připadají i další možnosti jako např. označení publikace, v níž je informace uvedena, odkaz na úřední desku apod. Důvodová zpráva k zákonu č. 222/2015 Sb., který demonstrativní odkaz na internetovou stránku doplnil, k tomu konstatuje: To v praxi znamená, že povinný subjekt „zkopíruje“ v příslušném vyhledávací hypertextový odkaz na internetovou stránku, kde je informace zveřejněna, a ten žadateli sdělí, **nebo slovně popíše cestu k informaci** (např. informace se nachází na internetové stránce obce XY, jejíž adresa je www.obecXY.cz, v sekci „Zasedání zastupitelstva“, podsekcí „Zápis zasedání“). V případě

odkazu na internetovou stránku, ale i v případě jakéhokoli jiného odkazu na zveřejněnou informaci, je tedy nutné zcela jednoznačně určit „místa“, kde lze informaci nalézt, zpravidla však již nebude nutné uvádět výslovný návod, jak informaci následně získat do sféry žadatele (ten totiž nejčastěji vyplývá z povahy zveřejněné informace).“ Citováno z FUREK, Adam, ROTHANZL, Lukáš, JIROVEC, Tomáš. Zákon o svobodném přístupu k informacím. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2016, s. 368.

Z textu žádosti je zřejmé, že žadatel není obeznámen s pravidly Nejvyššího soudu pro zveřejňování vydaných rozhodnutí. Na webové stránce Nejvyššího soudu jsou všechna meritorní rozhodnutí o dovolání bezvýjimečně zveřejňována od roku 2002. Toto zveřejňování má jasná pravidla, která si dovoluje povinný subjekt níže podrobněji vysvětlit. Stejně tak níže ještě podrobněji rozvede i pravidla pro poskytování pseudonymizovaných textů rozhodnutí žadatelům na základě jejich individuálně podané žádosti.

Nejvyšší soud zveřejňuje veškerá vydávaná rozhodnutí na svých webových stránkách www.nsoud.cz. Jedná se o zveřejňování pseudonymizovaných verzí rozhodnutí, obvykle ve lhůtě 60 dnů od data, kdy příslušný senát definitivně vypravil kompletní spis s odůvodněným rozhodnutím k prvoinstančnímu soudu a věc tzv. „odškrtnl“. V mimořádných případech lze zveřejnit pseudonymizované (anonymizované) rozhodnutí na uvedeném místě dříve, a to za podmínky, že již bylo doručeno všem účastníkům řízení a pokyn k dřívějšímu zveřejnění kopie rozhodnutí vydal předseda příslušného senátu. **Datum (řádného) zveřejnění** konkrétního rozhodnutí v rámci rejstříků Nejvyššího soudu „Cdo“, „Tdo“, „Tz“ a „Ncu“ lze zpravidla zjistit na základě informací z aplikace provozované Ministerstvem spravedlnosti „Infosoud“ (viz odkaz <https://infosoud.justice.cz/InfoSoud/public/search.jsp>), – **konkrétně na základě v aplikaci zveřejňovaného údaje „Datum vrácení spisu“**. Povinný subjekt dodává, že tedy zpravidla není možné rozhodnutí veřejnosti poskytnout předtím, než je věc „odškrtnuta“.

Kombinací této informace o řádném zveřejňování rozhodnutí spolu s daty z aplikace Infosoud (na základě v aplikaci uvedeného údaje „Datum vrácení spisu“) tak je možné zjistit datum zveřejnění rozhodnutí.

Všechna odkazem zpřístupněná rozhodnutí, vyjma níže uvedených dvou výjimek, jsou tedy v pseudonymizované podobě nyní volně dostupná v databázi Rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu na webových stránkách www.nsoud.cz. Rozhodnutí se zobrazí po zadání spisové značky do webového formuláře na úvodní webové stránce (homepage) Nejvyššího soudu.

Jak povinný subjekt konstatoval, jsou všechna rozhodnutí řádně zveřejňována po uplynutí ochranné lhůty 60 dnů. Rozhodnutí nacházející se aktuálně v této ochranné době tak nejsou do uplynutí uvedené doby veřejně dostupná (pokud nedojde k jejich mimořádnému dřívějšímu zveřejnění, viz výše). V projednávaném případě se jedná o rozhodnutí z dovolacího řízení sp. zn. 29 Cdo 2401/2020, které bude zveřejněno ke dni 17. 10. 2020. Rovněž rozhodnutí sp. zn. 24 Cdo 1102/2020 není veřejně přístupné. I když senát civilního kolegia Nejvyššího soudu ve věci již rozhodl, v tuto chvíli stále ještě není (kompletní) text předmětného rozhodnutí vyhotoven, požadovaná informace tak neexistuje, respektive neexistuje v požadované podobě (kompletní písemné vyhotovení rozhodnutí dosud nevzniklo). Jelikož se v obou případech jedná o řízení, v nichž vystupovala zájmová právnická osoba na straně

žalobce a tato rozhodnutí tak nebyla žadatelem požadována, nemusí povinný subjekt vydávat rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti podle příslušných ustanovení informačního zákona.

Žadatel je současně informován také o věcech, spisových značkách řízení, kde nebylo vydáno žádné meritorní rozhodnutí, přičemž Nejvyšší soud tzv. JINAK vrátil věc nižšímu soudu zpravidla za účelem doplnění dalších náležitostí. Po doplnění takových náležitostí se věc poté, co je procesní spis opětovně postoupen Nejvyššímu soudu, projednává už pod novou, aktuálně (v souladu s rozvrhem práce) přidělenou spisovou značkou řízení.

Pro předvídatelnost budoucího postupu povinného subjektu je třeba uvést, že i po vypracování písemného vyhotovení rozhodnutí s jeho kompletním odůvodněním a vypravením rozhodnutí spolu s procesním spisem z Nejvyššího soudu je nutné trvat na zásadách spravedlivého procesu, jehož nedílnou součástí je i řádné přednostní doručení soudního rozhodnutí účastníkům (stranám) daného řízení. Pokud tedy povinný subjekt obdrží žádost o poskytnutí dosud nedoručeného rozhodnutí, nezbývá mu, než s odkazem na ustanovení § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona, žádost i poté (a přesto), co byla předmětná věc tzv. „odškrtnuta“, odmítnout.

Proces doručování soudních rozhodnutí je sice konečnou fází rozhodovací činnosti soudů, ale podle názoru povinného subjektu stále ještě spadá pod režim § 11 odst. 4 písm. b) informačního zákona a povinný subjekt pak takové informace až do potvrzení o řádném doručení rozhodnutí všem účastníkům neposkytuje. Současně tím povinný subjekt naplňuje právo na spravedlivý proces, neboť nelze považovat za ústavně konformní, aby se kdokoli seznamoval se závěry soudního rozhodnutí (konečnou podobou odůvodnění rozhodnutí) dříve, než všichni účastníci (strany) řízení. Pokud prvoinstanční soud následně zašle k Nejvyššímu soudu kopie potvrzení o doručení rozhodnutí (doručenek), které prokazují doručení rozhodnutí všem účastníkům řízení, pak je možné takové rozhodnutí zpřístupnit veřejnosti i dříve.

Povinný subjekt dále žadatele informuje o možnostech komfortního vyhledávání rozsudků anebo usnesení ve veřejné databázi Rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu na jeho webových stránkách www.nsoud.cz či případně v rámci zdokonaleného rozšířeného vyhledávání (http://www.nsoud.cz/Judikatura/ns_web.nsf/WebSpreadSearch), které umožňuje hledání podle klíčových slov či vybraných civilních a trestních hesel (je rovněž možné zadat konkrétní také právní předpis). Doporučuje se k tomu použít připojenou podrobnou Nápovědu. V rámci Rozšířeného vyhledávání je k dispozici i fulltextový nástroj. Požadované informace – výpis řízení konkrétní právnické osoby u Nejvyššího soudu – tak lze snadno a s velkou úspěšností zjistit např. po zadání identifikačního čísla dané právnické osoby, viz následující odkazy:

[http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/\\$\\$WebSearch1?SearchView&Query=\(%5BARozhodnutiRT%5D%3D\(%2249240901%22\)\)&SearchMax=1000&SearchOrder=4&Start=0&Count=15&pohled=1](http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/$$WebSearch1?SearchView&Query=(%5BARozhodnutiRT%5D%3D(%2249240901%22))&SearchMax=1000&SearchOrder=4&Start=0&Count=15&pohled=1)

[http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/\\$\\$WebSearch1?SearchView&Query=\(%5BARozhodnutiRT%5D%3D\(%2249%2024%2009%2001%22\)\)&SearchMax=1000&SearchOrder=4&Start=0&Count=15&pohled=1](http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/$$WebSearch1?SearchView&Query=(%5BARozhodnutiRT%5D%3D(%2249%2024%2009%2001%22))&SearchMax=1000&SearchOrder=4&Start=0&Count=15&pohled=1)

„Rozdílnost“ výsledků je způsobena tím, že v prvním případě bylo „IČO“ zadáno bez mezer a v druhém případě po dvojicích. Uvedené vychází z vlastní povahy provádění rešerše – i na základě fulltextového vyhledávání zpravidla nelze nalézt úplně všechna zájmová rozhodnutí na první pokus, avšak je v zásadě nutné opakovaně zkoušet různé kombinace hledaných výrazů, na což musí bezpodmínečně navazovat analytické vyhodnocování takto zjištěných výsledků, neboť mezi nalezenými texty rozhodnutí se mohou objevovat i ta, která nemusí vyhovovat původním požadavkům rešerše.

Dále je možné vyhledávat např. výrazy "proti žalované Raiffeisenbank", "věci žalobkyně Raiffeisenbank" či "ve věci žalobkyně Raiffeisenbank", či pouze obecný dotaz "Raiffeisenbank", který pochopitelně zahrne nejvíce (tedy i nesouvisejících) řízení, viz výsledky vyhledávání:

[http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/\\$\\$WebSearch1?SearchView&Query=\(%5BARozhodnutiRT%5D%3D\(%22proti%20%C5%BEalovan%C3%A9%20Raiffeisenbank%22\)\)&SearchMax=1000&SearchOrder=4&Start=0&Count=15&pohled=1](http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/$$WebSearch1?SearchView&Query=(%5BARozhodnutiRT%5D%3D(%22proti%20%C5%BEalovan%C3%A9%20Raiffeisenbank%22))&SearchMax=1000&SearchOrder=4&Start=0&Count=15&pohled=1)

[http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/\\$\\$WebSearch1?SearchView&Query=\(%5BARozhodnutiRT%5D%3D\(%22v%C4%9Bci%20%C5%BEalobkyn%C4%9B%20Raiffeisenbank%22\)\)&SearchMax=1000&SearchOrder=4&Start=0&Count=15&pohled=1](http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/$$WebSearch1?SearchView&Query=(%5BARozhodnutiRT%5D%3D(%22v%C4%9Bci%20%C5%BEalobkyn%C4%9B%20Raiffeisenbank%22))&SearchMax=1000&SearchOrder=4&Start=0&Count=15&pohled=1)

[http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/\\$\\$WebSearch1?SearchView&Query=\(%5BARozhodnutiRT%5D%3D\(%22ve%20v%C4%9Bci%20%C5%BEalobkyn%C4%9B%20Raiffeisenbank%22\)\)&SearchMax=1000&SearchOrder=4&Start=0&Count=15&pohled=1](http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/$$WebSearch1?SearchView&Query=(%5BARozhodnutiRT%5D%3D(%22ve%20v%C4%9Bci%20%C5%BEalobkyn%C4%9B%20Raiffeisenbank%22))&SearchMax=1000&SearchOrder=4&Start=0&Count=15&pohled=1)

[http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/\\$\\$WebSearch1?SearchView&Query=\(%5BARozhodnutiRT%5D%3D\(%22Raiffeisenbank%22\)\)&SearchMax=1000&SearchOrder=4&Start=0&Count=15&pohled=1](http://www.nsoud.cz/Judikatura/judikatura_ns.nsf/$$WebSearch1?SearchView&Query=(%5BARozhodnutiRT%5D%3D(%22Raiffeisenbank%22))&SearchMax=1000&SearchOrder=4&Start=0&Count=15&pohled=1)

Poučení:

Proti způsobu vyřízení žádosti v místě, kde je cesta k nalezení zveřejněné informace podávána formou odkazu, lze podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který odkaz(-y) poskytl.

V Brně dne 8. 10. 2020

L. S.

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností,
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona